

GORÉ SRCA

V J E R S K I T J E D N I K

GOD. III.

ZAGREB, 7. OŽUJKA 1948.

+Ljubav ne čini zla
bitijemenuIz Poslanice
IV korizmene nedjelje

Broj 9.

VJEĆNA NAGRADA

Najveći poganski mudraci bili su daleko, On je doista blizu, jer su ljestvici slatkimi djetinjnim razgovorom, koji smiju zvati samo djeca svoga dobrega oca. On sam nas je naime premo tomu nevidljiv. Tako na pr. nam dažde; i zvijezde koje nas razveseljuju; i gore i mora, koje nas najmiliji razgovor, kojim vjerni sin razgovara sa svojim nebeskim Ocem, u kom su svi najpremeniti izljevi srca i sve potrebe ljudske duše za ovaj i drugi život, a to je: »Oće naš, koji jesi na nebesima!«

Mi znamo, da je tomu tako, i vjera nas i iskustvo uči, da je drukčije nemoguće u vrijeme našega zemaljskog života. Ipak je i za nas dobre kršćane jedna kušnja to, što Boga ovdje ne možemo vidjeti svojim tjelesnim očima ni čuti Njegova glasa svojim tjelesnim usisima ni ručama Ga svojim opipati.

Bog nam je dao istine, koje su objavljene u Starom i Novom Zavjetu. On nam je dao i svoj zakon, napisan na dvije kamenite ploče na brdu Sinaju. On nam je dao i zakon, koji je urezao u naša srca. On nam je dao i daju nam neprstano svoje milosti, koje teku po sv. blisi i kao sedam životnih rijeka po svetim Sakramentima.

Bog nam se javlja i govorio je više puta uz grmljavnu i gromove u Starom Zavjetu, a onda ušitio. Bog nam se pokazao vidljivim i čudesnim načinom i govorio s nama i u Novom Zavjetu po svom Sinu Isusu Kristu, a onda prestao. Čini i danas doduše čudesna djela u svojoj Crkvi, i po svojim svecima, ali se ne pokazuju lično i vidljivim načinom. On jedan i Jedini, Vječni i Beskonačni, i to je kušnja za nas i za našu vjeru. I mi naime pojedinci možemo koji put doći u teške prilike u našem životu, kao što su delazili i mnogi Izraelci u svom sužanjskom životu. Oni su onda, čvrsti u svojoj vjeri, samo uzdali: »Moja hrana je danju i moja tuga noću to, što mi predbačuju (pogani): »Gđe je sada tvoj Bog?«

I mi ćemo tada, t. j. u teškim životnim prilikama, postojati u svojoj vjeri govoriti: »Ja Ga sude ne viđim, ali On vidi mene i moju životnu vjeru. Ja Ga ne čujem, ali On čuje mene i moju odlučnu riječ. Ja Ga ne zapažam svojim očima, ali on gleda moju postojanost. A moja najtačnija molitva jest zlatni most od zemlje do nebja, do Njegova vječnoga prijestolja. Jest, On mi je blizu svuda, gdje se nalazim, jer je sve djealo Njegovu ruku. On mi je blizu u svaki čas, jer su sva vremena za Njega sadašnjost. Njego mogu naći u svom srcu, kad god hocu, jer je i moja savjest Njegov glas. Zato se i moje ruke sklapaju na tihu pobeznost u mislima na Njegovu blizinu.«

Ako nam se i Bog katkada čini

potpuno nevidljiv, da je Bog duh u djela ruku Njegovih i oblacu, koji premo tomu nevidljiv. Tako na pr. nam dažde; i zvijezde koje nas razveseljuju; i gore i mora, koji nam rasvijetljaju i On neprestano podržava sva hранe, i mjesec, koji nam rasvijetljuje velika djela... Taj se isti ljuje noći; i sunce, koje nas grije i oplođuje nam zemlju. On je dakle kod nas i uz nas. Ako je On i beskonačan i naoko daleki i stran, On je ipak s nama i u nama. I sklad i razumnost u svemiru i misaošnost u čežnju u nama za vječnom ljepotom i srećom potvrđuju Njegovu prisutnost.

Premda je Bog neizmerno uživen, ipak nas je On sam sebi približio, kad nas je učio, da Ga priziv-

ljenjem slatkimi djetinjnim razgovorom, koji smiju zvati samo djeca svoga dobrega oca. On sam nas je naime najmiliji razgovor, kojim vjerni sin razgovara sa svojim nebeskim Ocem, u kom su svi najpremeniti izljevi srca i sve potrebe ljudske duše za ovaj i drugi život, a to je: »Oće naš, koji jesi na nebesima!«

Zaklonio se doduše našim tjelesnim očima, da nam bude vječna placa — sto milije gledanje Njegova vječnoga Bića poslije života i time Što veća nagrada, On sam, vječni Bog za sve kušnje, podnesene u ovozemaljskom životu.

Okružnica o Sv. Liturgiji Sv. Pričest

Svetca se Žrtva završuje svelom Pričestu. No da bude Misa potpuna, dosta je, ako se samo svećenik pričesti, premda Crkva kako preporučuje, da se i vjernici pričeste, barem duhovnim načinom produbljujući živu vjeru u našestvu Kristovu, ufanje i ljubav.

Ipak će sakramentom Pričesti vjernici ubrati obilniji plod od sv. Mise.

Taj plod ubri u oni, koje svećenik pričesti česticama posvećenim pod sarmom sv. Misom, ali i oni, kojima daje svećenik svetu Hostiju iz Svetohraništa. Kamo sreće, kad bi se vjernici odazvali glasu svete Crkve te se svaki dan ne samo duhovno nego i sakramentalno pričestili! Djeca i mladež će tako lakše sačuvati nevinost, muzevi će i zene vjernije vršiti bračnu i roditeljsku dužnost, radnici će biti optekriveni za ustranjrad i tako sebi osigurati u nevu vječnu platu.

Ovi i svi ostali treba da rado pristupaju ovom gozbi, jer će to dobiti ono, stave načinu: Kruh života.

Najbolje je pričestiti se pod svetom Misom, ili ako ima razloga, može se datakov sv. Pričest dijeliti i prije i poslije sv. Mise. I u tim slučajevima vjernici propisno sudjeluju kod sv. Mise i dobivaju obilne plodove.

Kad se svrši liturgički obred sv. Misе, dolikuje se, da onaj, koji se je pričestio, još ostane nešto vrijeme u Crkvi sabran u molitvi, u razgovoru s božanskim Učiteljem i u klanjanju za toliko primljeno dobroćinstvo.

Doduše, same sa Misa je velika zahvala Bogu, i iz sa Žrtve zajednička vjernika se službeno otpusta, ali se ipak dolikuje, da oni, koji se pričestisće, ostanu još malo u Crkvi i obave posebice zahvalu Istuu, treba uviđek Bogu zahvaljivati, ali osobito trebaju to svećenici iz sv. Mise i vjernici iz sv. Pričesti. Crkva je stoga propisala molitve za svećenika prije i poslije sv. Mise, a vjernicima daje u molitvenicima razne molitve u tu svrhu.

Spasitelj nas opominje, »Ostanite u mimenti! Po Euharistiju Isus boravi u mimenti, a mi u Njemu. I kao što Isus ostajući u nama živi i djeluje, tako treba da i mi, ostajući u Kristu, po Njemu živimo i djelujemo.«

U Euharistiju je uistinu, stvarno i bivšenom Tijelu i Krvi skupa s Dušom Božanstvenog Gospodina našega Isusa Krista. Stoga se Crkva već od početka klanjala Tijelu Kristu pod prilikama kruha, kako se to vidi iz obreda kod sv. Mise. Svećenike mora često pokleknuti ili se duboko nakloniti Isusu u prevestom Sakramentu oltara. Sv. Augustin lijepo veli: »Mi ne samo da ne grijesimo, što se klancamo, nego mi grijesimo, ako se ne klancamo.«

Tako je nastao u Crkvi običaj čuvati Presvetu za bolesnike i požadati ga u crkvama. Euharistiju je naime i řitva i sakrament, koji ne samo proizvodi milost nego i sadržaje Uzročnike milosti. I taj je sveti Uzročnik doznačan, dok traju prilike kruha.

Tako su nastali razni oblici pobožnosti, sve ljestpi i plodnosniji: požadati i svadjanji, večernje pobožnosti s blagoslovom, procesije s Presvetim, klečanje, pojmenice 40-satno klečanje. U nekim je biskupijama kroz čitavu godinu svaki dan u drugoj župi klečanje. Ima opet i vječno klanjanje u crkvama nekih ženskih redova, a u te crkvi dolaze veoma rado i vjernici.

Te pobožnosti uvelike doprinose, da se uzdrži i umnoži vjera, teako se obave prema liturgijskim propisima, rano će koristiti razvoju liturgičkog života.

Euharistijskom se pobožnosti jača vjera u Isusa, koji je na oltaru onaj isti, koji je Riječ Božja. Sin Marije Đevice, koji je na križu trpio i umro, koji je sada načoran u Euharistiji, a učinko kreće u nebu.

Osobito treba poštovati onaj lijepi običaj, da se razne pobožnosti završe blagoslovom s Presvetim. Tim činom svećenik s pukom kao da molibuje Oca, da bi milostivo oko obratio Štonu svome i radi nježa i po njemu uživo nebeske darove na sve nas, koji suve okupljeni Krešu Jaganicu.

Neka dakle budu hramovi smjenu otvoreni vjernicima, da izuzmognu poslušati riječ Kristovu: »Dodatak k meni sv. koji ste umorni i opterećeni. I ja ću vas okreptiti!«

U domu Božjem bit će im sigurno uslišane molbe i dobit će po Euharistiji nebesku utjehu.

GODIŠNICA KRUNISANJA PIJA XII.

Dne 12. ožujka 1939. okrunjen je novoizabrani papa Sv. Pij XI. I na taj dan ove godine pada deveta godišnjica ovoga vrlo važnog događaja za katoličku Crkvu. Devet godina upravlja iadićom Petrom slavno vladajući papa Pijo XII. On je po redu 262. papa, koji kao namjesnik Kristov ravna Njegovom Crkvom. I ova godišnjica sjeca nas i na njih i na neke temeljne istine naše sv. vjere i budi u nama ponos, s kojim treba da mislimo na veoma važnu ulogu koju vrši papinstvo u našem vjerskom životu, pa je zato potrebno, da o tom rečemo ovo:

Svetu vjeru je vez, koja čovjeka spaja s Egom. Sam Bog da je ovaj vez spojila oblik t. j. Kristovu Crkvu. Gospodin je naime Sveti Krist bio i određu, da svi oni, koji vjeruju Njegovu nauku, tvore jednu zajednicu, jedno društvo, koje se zove Sveti rimokatolička Crkva. Vrhovni glavar sv. Crkve jest dakako sam Gospodin Isus Krist, a njegov namjesnik na zemlji jest sv. Pij Papa.

Katolička Crkva je Božja usanovana Osnovao ju je sam Gospodin Isus Krist »Sagradit će Crkvu svoju, i vrata je paklena neće nadvladati« (Mat. 16. 18). Sto je obecao, to je i ostvario. Na dan Dubovog stupila je Njegova sv. Crkva u život i djelovanje. Isus je svoju Crkvu prispodobio zgraditi, i zato je govorio o i njezinu temelju. Rekao je sv. Ivan Petru, apostolu: »T. s. Petar, t. j. stjena — pečina, i na toj stjeni sagraditi će Crkvu svoju.« (Mat. 16.18.)

Isus je dakako postavio sv. Petru apostolu za temelj svoje Sv. Crkve. Opuštao ga je kao svog namjesnika t. j. kao vrhovnog glavnara cijele svoje Crkve, učinio ga je Papom rečavši mu: »I tebi ću dati ključeve (t. j. vrhovnu vlast) kraljevstva nebeskoga« (t. j. Crkve). Mat. 16. 18.). Papinstvo je Božja ustanova. Nerazdruživo je povezano s Crkvom kao temelj sa zgradom.

I doista! Isus je osnovao Crkvu kao društvo. Pojam i bit društva nužno traže da ima svog poglavara. Crkvu Kristovu gledamo za sve vrijeme njezina opstanka od 19 i pol stoljeća kao društvo, pod upravom jednog vrhovnog glavnara — sv. Oca Pape. S pravom je ustvrdio sv. Ambrožije (t. 397): »Ubi Petrus ibi Ecclesia« — Gđe je Petar t. j. Papa, ondje je Crkva. Papinstvo kao što je sveta Crkva Božja su ustanovile Katoličke je đuran u tisuću vjerovali. To je članak katoličke vjere i zato uvršten u Apostolsko Vjeronjavanje: Vjerujem u svetu Crkvu katoličku.

Prije Papa sv. Petar umro je u Rimu kroz rimski biskup raspeta na krž. Njegovom sintru nije prestala papinska vlast, kao što nije prestala ni sv. Crkva. Papinska vlast prelazi na njene zakonite nasljednike, dokle god ima traže sv. Crkva t. j. do svršetka svijeta.

Od 262. Papa, koji su do danas u imu Isusa Krista upravljali sv. Crkвom umrli su 32, kao sveti mučenici, 87 njih štuje Katolička Crkva kao sveci, preke 40 Papa štuje kao svece i grkokatolička crkva. Sve i načinje navale na Papinstvo, kao oružani nastoji, krvave revolucije, progoni, mnogobrojne podmukle krivovjera i začudbe odbijše se od Papinstva, kao valovi od tvrdje pećine. Tako se neprestano obistvjuje riječ Spasiteljeve: »Ti si Petar — pečina, i na toj pećini sagraditi će Crkvu svoju i vrata t. j. sila paklena neće se nadvladati.«

Danas je na čelu toj Božjoj ustanovi Papa Pijo XII.

Snaga adričanja

— Ti meni govorio o godišnjem Isposljedi i o uskrsnoj Prijesteti. A ne znaš, da mi je svaka pomisao na to teška i velika muka. Meni je to tako teško, jer nijesam bio već dugo vremena na tom poslu. Odlučiti se na to, to je žrtva, to je zatajanje samoga sebe, to je veliko odričanje, i naporno svladavanje svoga Ja.

— Baš je tako, priznajem. Ali moras znati, da je to najveće junastvo samoga sebe obuzivati i biti svojim potpunim gospodarom. Odricanje je bilo najjača značajka velikih svetih ljudi. Odricanje je uistinu ostar nož, kojim čovjek kao da reže do svoga vlastitoga mesa. Svladavati maline sam svoju zlou pjetiju ili zlju životu, znaci odreći se nečega, što je moje, što je dio mog vlastitog. Ja; određi se nečega, što sam dosada smatrao svojom srećom, svojim životnim vlastiškom, svojim komoditetom. Ali ako to i nije bilo još moje, ipak sam za tini čeznuo kao za nečim, što bi me usredio, zadovoljio i tako nadopunilo i usavršilo moj zemaljski Ja.

— Tako je. Zato mene za takove operacije ne možeš tako lako dobiti. Gde je jedan utak, tu je i prvi moj porv: prvu ruku za njim.

— Imadeš pravo, ako je to stvar bezazrena. Ali ti si katolik, muž ili miladić, žena ili djevojka. Ti kasnje moras imati toliko katoličke svijesti, jakosti i junastva, da se muževno odreši grijeha, lažne udobnosti i zadovoljstva, otrovnog tobožnjeg ponosa, i obzira pred ljudima i da odvažno izvrši svaku svoju katoličku dužnost, pa i uskrsnu Isposljived i Prijestec.

— Pa kakvu bi korist imao od toga?

— Istina je, nitko ti to ne će platiti, nitci ćeš kakovim materijalnim i sjetilnim radost uživati. Ali ćeš prije svega izvršiti zapovjed, koja te veže pod teški grijeh. A drugo, i već je čes onoj prijetniji Spasiteljevoj: »Kto ne jede Tijelo Sina čovječjeg i ne piše Krvi Njegove, imat će život u sebi i ja će ga uskrsnuti u najposlijednji dane. Dašće ćeš imati zalog i junastvo za svojo vječno spasenje. A treće je blagodat tvoja čina: mir i zadovoljstvo u tvojoj duši, koji će se po cijoj razdaji i napuniti joj veseljem i radošću. A to je veća nagrada, nego ti likavci zemaljska placa.

— Sto čes, kad sam ja čovjek sjetljih radosti i užitaka.

— To se ne kosi jedno s drugim. Nitko ti to ne brani, u koliko je u granicama Božjega zakona. Sviđe se to junaci u te granice pa ćeš uživati i zemaljske sjetljine radosti i slobodu djece Božje. U tim granicama smiješ ti uživati i u raznim igrama, i u klenčju; i u jelu i plju; i u radostima ljudskoga prijateljstva i društvenosti; i u urednom obiteljskom životu i t. d. Svo ti to ostaje na raspolaganje i još te nsto ne prijeći niti ti teškim čini obaviti svoje vjerske dužnosti, pa ni uskrsnu Isposljived i Prijestec.

— One granice Božjeg zakona su možda prestrege i preuske.

— To ti se tako na oko čini, dok se s njima potpuno ne sprijateljiš. A reći mi, s čime se čovjek sve ne mora sprijateljiti i uživiti se u to tako, da mu to onda ne bude ni teško. Zašto se onda nožem odricanje i odlučne sumozataje ne bi mogao sprijateljiti i s granicama zakona Božjega, u kom čes brzo naći svoje potpuno i sigurno zadovoljstvo i mir, naročito, ako se namais česče skrijepti nebeskom hranom Tijeli Gospodnjeg, koja će ti za to dati jakost i snage? Zato sam podi i obavi svoje uskrsne dužnosti u ovo sve to korizmeno vrijeme.

APOLOGETSKI KUTIC

BOG JE DUH

Na prvo mjesto u Vjerovanju stavili su Apostoli: »Vjerujem u Boga«. Već nas naš naravni razum uči, da postoji Bog. Radi toga za Boga znajući svu narodi, bili i pogani. Svakom čovjeku kaže njegov naravni razum, da mora postojati Bog, najviše biće, od koga je početak svemu, što u svemiru postoji. Vjera i razum zajedno uče: Samo je jedan Bog, a nema ih više, kako su učili nekoj pogani, a među njima je bilo i starin Grka i Rimljana. Bog nije isto što i svemir, kada bi sva bića u svemiru zajedno bila Bog, kako to hoće panteli. Bog je samostalno biće, različito od svjetla. Bog je biće, koje postoji samo o sebi i odvijeka, a svemir je stvoreni od Boga i nastao je u vremenu. Bog je neizmerno savršen, a u svemiru je toliko savršenstvo, koliko mu ga Bog dao.

Kakva je Božja narav? Na to pitanje odgovaraju opet zajedno vjera i razum: Bog je beskrajno savršen duh, gospodar svih i zemlje, od koga kada je sve dobro. Bog je čisti duh, jednostavno biće, nesloženo biće, a ne kao mi ljudi, koji smo sastavljeni od duje i tijela, kad bi Bog bio sastavljen biće, to bi značilo, da je ograničen, da ima nekoga nad sobom, prema tomu ne bi bio Bog. Bogu su po naravi najslasniji andeli, oni su čisti duhovi, a ne sastavljeni bića. Nu razlika je između Boga i andela. Bog je neograničeno savršen, a andeli su ograničeni duhovi. Bog je nestvoren i postoji odvijek, a andeli su stvorenici od Boga.

Bog je duh — to znači: ima razum i slobodnu volju, a nema tijela. Bog odvijeka spoznaje svoju narav. U svojoj naravi spoznaje i svu bića, koja su počep moguća. A slobodnom se voljom odvijeka odlučuje, koja će bića, kada i na koјi način stvoriti. Kad nas vjera uči, da je Bog beskrajno savršen duh, to znači, da su u Bogu sve savršenosli bez kraja i koncea. Dok mi stvorovi

rosimo na sebi samo dio savršenosti: ograničeno smo pametni, dobri, plemeñuti, u Bogu sve krepoti i savršenosti idu u neizmernost.

Da je Bog duh, svjedoči nama jasno Sveti Pismo: »U početku je Bog stvorio nebo i zemlju. Zemlja je bila pusti i prazna i tama je pokrivala površinu bezdana, a Duh Božji je lebdo nad vodom« (I. Moj. 1, 1–2). Kad je Isus u Novom Zavjetu poučavao u vjeri ženu Samaratinku na zdencu Jakovovu, bio je govor i o Božjoj naravi, pak je Isus rekao: »Bog je duh, i koji Mu se ključaju, u duhu i istini treba da Mu se ključaju« (Jv. 4, 24).

Kad smo ovo imamo pred očima, onda je izlizno kad mnogi pitaju: Tko je Boga vidio, da nam može kazati, da Bog postoji? Nitko od nas ljudi, dok nosimo ovo smrtno tijelo, nije Boga vidio, niti Ga može vidjeti, jer Bog nema tijela, a mi svojim tijelima ocima možemo vidjeti samo ono, što je telesno i tvarno. Ni dušu ne vidimo, niti svoju ni tudu. Naša je duša duhovno biće, pa se uopće ne može vidjeti. Pamet je duševna moć, pa se ne može vidjeti, upravo tako kao ni duša. Ali, kao što je pametna razgovora razabiljena i sručna, da je neki čovjek parometan; kao što je gibanja i radnja opravdano zaključujemo, da živ čovjek ima dušu, jer mirtav čovjek tih kretanja i radnja ne pokazuje, teži iz opstanka i savršenosti u svjetu zaključujemo da postoji Bog, da je duh s razumom i slobodnom voljom, a nemta tijela, jer se tvarno tijelo protivi neizmernoj savršenosti Božjoj.

Jer je Bog čisti duh, treba da je i bogostvorenje duhovno. Žrtva treba da je čista, sveta i neokajalna, a onaj, koji žrtvuje, traži da seće prikeže Bogu životom vjeroni i žarkom ljubavlju. Sve bogostvorečne čine treba da ozivljave unutrašnju pobožnost, t. j. skrušeni duh i pokorničko sreća, te plementina nakana.

Mi i Marija

U Sjedinjenim Državama sve se jače naglašuju čvorane Blažene Djevice ne samo u velebnim kontresima i priredbama, nego i predstavama i proživljavanjem karaktera Njene ljestnosti. No vi i sveži pogledi iznesući su tako i od dominikanskog oca Josepha Mantova, čije neke misli došlove prenosemo. Blažena Djevica Marija nije neko nedređeno i daleko viđenje, koje lebdi negde u zlatnoj maglici, nego je ona potpuno ljudska čica, Majka, koja je potpuno svjesna naših potreba i češkoča. Neprirodne slike mnogih umjetnika, koji je

predstavljaju nasred bijaka, okruženu kerubinima ili andelima, — sve to može biti lijepo, no je li to stvarno? To je Djevica onih, koji dnevno naporno radu, gdje je Djevica učiviljena i onih, koji žive u najtežim životnim okolnostima? — A kapar James Magdalene, na jednonastku kateških umetnika, rekao je ovo: »Blagi i više simbolički kipovi gotskih Madona umjetnička su djela, no oni su izraz glazbenog svoga vremena i materijalnih sredstava, koje su umjetnici onda imali na raspolaganju.

Mali križni put

I

Grijeh Te je, Isuse osudio. Mi smo Te osudili, a Pilat je bio samo nemilordi osudac. Izabramo Barabu, a žrtvovao Jagnje.

Koliko smo Te puta osudili, a Ti si blago primio drvo križa i posao prema Golgoti.

Isplijuvan, izbičevan, izrugan, izdan i prezeni niti nikad posuđujemo u skrivene dubine veličine ljudske duše, koju si stvorio na eliku i prilike svoju.

Milost Tvoja počela je djelovati od onog dana, kad si ugledao svjetlo u stallet.

Razmatram o tvom životnom putu. Silom rođastvo Matice i samota nećeteći na Golgoti, dva su sveta simbola.

II

Ramena su pomorednila, ruke drhle, a koljeni klečaju.

Dvoje je tečko, a Ti si će uputio. Kravu, znoj oblijeva. Tvoje obrve i očijeljele Ti ćeš.

U tečini toga križa bili su svi grijehi i točni, vrloži naših ljudskih lutnja. Bile su sva stvari i okrunuta očetva, lakomeć i bjesovi naših magona, a Ti si božanski bronut zbog svega ovoga krenuo naprijed.

Slavije je grijeha, kad Ti prvi put padaš pod bremenson materice i pobune duha.

Fjeđe te, nogama i šakama Te tukac. Te ne bi propisao razmatrajući Tvoju tugu i muku.

III

Susreće Te Twoja i naša Majka. Ona koja je nosila u utrobu, svoju tajnu učiviljenučinu, Ona kojoj je kroz srce prostrujala najuzvišuća radost okupljanja za sve vječne ove zemlje. Ona Te su sreće i sreće Jeđi probida deboka bol.

Tvoje se sreće grati, a Njeno oko nema više surž. Zbog nje je nijema od болi, e milosrdni Isuse!

IV

Promatrati Simuna Crnečega. On Ti pomake nositi križ. U njezini su lili, Isuse, učiviljenoj svil kasniji sveći i tještii ljudskog srca. Tverac svemira i čudesa na zemlji stoji pred bremenson križom, a križ bledno na svom životnom putu bili slični Simumu! Da ne budemo nikad slični Pilatu! Usini, da svojom djelotvornim ljubavlju ukljasimo gorčine i male grijehs u duši svoga bljžnjega primjerima svetlosti i dužnosti dijela, a najprije u svogoj!

V

Svi su se učenici osim Ivana razbjegali, a prijatelji posakrivali. Malo je vjernih ostalo, da Te na ovom putu muke prete.

KRISTOV SV. SINDON

Ima više svetih relikvija, koje su sačuvane kao povijesna uspomena na Kristovu muku i smrt. Tako postoje relikvije Kristova sv. Kriza, od kojih se razvedi dio čuva u franjevačkoj crkvi sv. Kriza od Jeruzalema u Rimu, gdje se nalazi i jedan od čuvala, kojim je Krist bio pribijen na križ, do krištovne trnovne krunе. Ali u današnje vrijeme potrebuje osobitu podagu dragocjena relikvija Kristova sv. sindon, tj. platna, u kom je bilo omotano Kristovo Tijelo, kad je bilo položeno u grob.

Ta se relikvija najprije čuvala u Jerusalemu, a za vrijeme male carice Konstantina bila je prenesena u Carigrad, a odanje opet neko vrijeme u Jerusalemu, da od vremena perzijske vlasti ponovno u Carigrad. Za Krizijskih vojnika 1204. prenesen je sv. sindon u Francusku i po hrani u stolnoj crkvi u Besansonu, odakle je za požara te katedrale od groma (1349) nestao i bio potpuno prenesen u Lire (Lirey) u Šampanjju (Champagne). Kralj Filip Valoš (Valois) pošljeno ga je 1349. vojvodiji Gotfridi de Sarmi (Sarriy) za zasluge ovi sv. Groba, a naokom njegove smrti g. 1351. bio je pohranjen u katedrali u Poatieu (Poitiers). Odanje dospjelo je u Belgiju a Margaretom de Charny kao posljednjem odvijekom te porodice, a ona ga je darovala 23. IL 1452. jednoj vojvotki pomoći Savoja, kćerki čiparskoga kralja, i njezinu mužu, vojvodu Ljudevitu I. Ovaj ga je g. 1454. s dopuštenjem pape Siksta IV. pohranio u posebnu u svemu podignutoj kapeli s Hrvatske kapele.

Kroz 130 godina prenosila se ta relikvija u razne mjesto, dok nije na želju sv. Karla Boromejskoga g. 1572. po vojvodi Filibertu da Savoja bila prenesena u Turin. Tu je g. 1694. bila pohranjena u pocrbnu za tu svetu sagradu kapelu, gdje se do danas čuva. Prigodom vjenčanja princa Umberta s belgijskim princesom Josefom Bonapartom 19. travnja 1860. godine izložena je ova relikvija veliko zanimanje u straziovanju bježnjačkih i kemijskih stručnjaka, koji su zanstavno utvrdili istinitost ove relikvije. Po njihovu mišljenju ova je relikvija nepotpuni dokaz stvarne istinitosti muke i smrti Kristovite.

Na sv. sindonu sačuvani su kao negativ otisci čitavoga presvetog Tijela Kristova, počevši od glave do nogi s prednjem i stražnjim stranama. Po tim otiscima razabru se rane na glavi i dr. trnovne krunе, rane na rukama i nogama i na desnom boku, rane od udarca bljevima s olovnim kuglicama na ledima, a konture tijela odaju lik savršene ljeputne Kristove.

Na sv. sindonu sačuvani su kao negativ otisci čitavoga presvetog Tijela Kristova, počevši od glave do nogi s prednjem i stražnjim stranama. Po tim otiscima razabru se rane na glavi i dr. trnovne krunе, rane na rukama i nogama i na desnom boku, rane od udarca bljevima s olovnim kuglicama na ledima, a konture tijela odaju lik savršene ljeputne Kristove.

Na rezultativne znanstvene istraživanja te relikvije napisao je češki hjeđnici

VII

Veronikol! Koliko si bila hrabra, kad si pružila bijele marame, da On obrije svoju. Heć puno svrkvice i kravu znoj!

Veronika, sliko za Isuse i tisuće poznatih i nepoznatih svećica. Veronika, Njegova Te je mrtva oboljala, a tvojim primjerom podješa tisuće i tisuće mirodinskih kršćanskih srđaca.

Veronika, pomoći mi, da se barem u smjernosti poklonim pred otajstvom Muke

VIII

Opet, Isuse, izmognao padaš! I naš je put ponut trajen, dok su nam oči često zamigljene, da ne vidimo istinu.

Tvoje bol i naše uramjene oči u našu ljudske način, učeni u svu ercu mir. Učili su izdržljivoći i divnoj otpornosti. Učili su, da ih je tijelo budu na putu kreposti jednako jaki.

VIII

Svi su se učenici osim Ivana razbjegali, a prijatelji posakrivali. Malo je vjernih ostalo, da Te na ovom putu muke prete.

Ti zaboravljavi svoje bole pa tjeđas učiviljene žene, koje su Te kao majke, na oči krvnica, tješće One su najbolje hrabre i teli Tvoje Majke

Takvi smo, Kloenome lako. Tvoje srce krvavi, dok Ti iz očiju probija čemuci. Učiš i mi se dižemo ohrabreni Tvojim svetim primjerom.

Život s Crkvom**CETVRTA KORIZMENA NEDJELJA**

7. ožujka 1948.

U uvedu sv. Mise izrazuje svećenik vescijev duše kršćanske — u slici Jerusalima — zbog otkupljenja, koje se približava: Veseli se, Jerusaleme, i okupite se, koji ga ljubiti, zaduđite se u njegovu vesciju, koji ste bili žalosi, da se odusevite i nastite obiljem utjehe duše vase. — Obradovah se, što mi rekoše: Idi čemo u dom Gospodnj.

U molitvi mol! svećenik, da nam Gospodin udjeli olakšici i oħad u našim patnjama za naša djela.

U Poslanici (Gal. 4, 22-31) isporuđe sv. Pavat Stari i Novi Zavjet s dva sina Abrahamova. Izmael, sin robine, preducuje Stari Zavjet, u kome su 2. dvoli bili podvrgnuti Mojsijev zakon i robovali stotinu drugih nadodanih propisa, za koje kaže sv. Petar, da ih ne mogu nositi ni oni, a nijesu mogli ni oni njihovi. Izak, sin Sare, sin je slobodne žene, sin občanja, preducuje Novi Zavjet, u kojem je Sin Božji uveo u slobodu milost i djece Božje. Djeca Božja slobodna su od grijeha, koji najčešće zarođuju dušu, jaka su protiv napasti davolskih, jer je Bog s njima, lako svladavaju želje zemaljske i tjelesne, jer im je sreća tamo, gdje im je u blago, kod Boga. Milost Božja, koja je u njima svaki dan raste, približava ih sve Biće, te ga sve vremena upoznaje i ljube u vrhunaruvenoj slobodi.

Sv. Evandje (Iv. 6, 1-15) pripovijeda, kako je Isus na čudovit način nahranio pet tisuća ljudi s pet ječmenih hlebova i dvije ribe. Svi se ljudi nasištisile, a poslijе sabrane učenici ostakle, da ne propadnu: dvanesta koštarica komada. Kad su ljudi vidjeli to čudo, htjedao Isusa učiniti kraljem, no On otišao između njih i sakrije se ugori sam.

Umnoženi hleb je slika presv. oltarskog Sakramenta, koga vjernici u korištu iz sv. Isipovjedini primaju. Isus hrani s posevom — nim Kruhom, ne pet tisuća ljudi, nego milijune, a da se množina Kruga nimalo ne umanjuje. Hrani duše naše za život vječni: Tko jede moje Tijelo, živičet će uvijek. Kako moramo biti Isusu zahvalni za toliko čudo ljubavi. Priznajmo Ga krajnjem svojih duša i budimo sretni, da smo članovi Njegove kraljevstva.

Filip nije razumio, kako će se to silna množina svijeta nahrani. Pa ipak se nahrani. I ni stavimo sve svoje pouzdanje u Boga, osbito onda, kad ljudskim silama ne možemo postići, što želimo, i kad dođemo u tako teške prilike, iz kojih ne vidimo spasa. Tada recimo: Tebi sam, Gospode, ostavljen ja siromanu!

NEDJELJA, 7. OŽUKA

4. korizmena (=Raduj se — Laetare).

— Sv. Toma Aksinski Rođen g. 1225. u Roka Seki u južnoj Italiji. Odgođa ga benediktinci na Monte Cassino. U Rimu u 17. godini postao dominikanac, zborog čega je mnogo pretrpio od bliske rodbine. Iza sv. Ivana i sv. Pavla apostola te uz sv. Augustinu nitko nije napisao tako divne knjige o Bogu kao sv. Toma. U 18. debelih knjiga ostavio nemadkriljin primjer, kako se vječne istine mogu prikazati jednostavno i jasno, a opet duboko i svestran. Zato je zaslužen slavu najvećega bogoslova razvijenog mudrostvo i u sv. Crkvi, koja ga je urešila časnim naslovima: „Zajednicki učitelj!“ — Anteodski naučitelj. Ali on je još slijajnu slavu stvorio svojim izvanrednim krepostinom i strpljivošću. Pokazao je uzorni primjer poslušnosti, a Gospodin ga je ukrasio nadasne andeoske cistom, poput svete djevice i mučenice Janje, koju je on uviđeje nježno štovao. Svoju andeosku ljubav i život vremena presevnuo u tomolom Sakramentu ovjekovjeđio je u prekrasnim pjesmama i molitvama, kojima se sveta Crkva moli i klanja Andeoskom Kruhu i Svetskom Petljanu na Tijelovo, kod bogoslova s Presvetim Sakramentom i kada direči svetu Prijest. — Umro 7. III. 1274. Njegovo se sveto tijelo stuo u Tuluzi na desnu ruku u Rimu.

PONEDJELJAK, 8. OŽUKA

Sv. Ivan od Boga — Rođen 1495. u Portugalu. Bio je vojnici u Španjolskoj i u Africi, zatim očvar i radnik i trgovac knjigama. Na sveti život obratio se slušajući propovijed bl. Ivana Avilskoga. Rasprodao je svoju imovinu i posvetio se brizi za siromake i bolesnike. Prigodom požara jedne bolnice iz ogњa je izvlačio bolesnike, nakon čega se sav predio njezi bolesnika i udario temelje dade milosrdne braće, koji je potvrdio papa Pio V. Biskup iz Tuya potpisao ga za ime, a onda mu rekao: „Osada ćeš se zvati Ivan od Boga.“ I tako su ga sv. i zvali. — Umro 8. III. 1550. kao žrtva ljubavi prema bližnjem.

CHARLES (ŠARL) DARWIN O BOGU

Darwin, koga bezvjeri toliko svojstva za sebe, vjerovao je u Boga. On sam piše: „Zelim reći samo to, da je moj glavniji dokazom za općestvo Božju nerogrudićnost, da bi veličanstven i divan ovaj svemir zajedno s nama razumio.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

Radiš li ruke, da ege zagrljš sada i u vježbi svjetlosti ljubavju.

Prigrli i mene i privini me na evoje prevesto Sreć!

XIII

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

XIV

Zemlja se smrtila i u kasnom sutonu na gremčiku zapada treću zvijezdu. Dolazi Josip iz Arimateje i skida ovo izmijeđeno tijelo. Oči su se same sklopile, a usne u hrepucu pomordile. Sad su već blijeđe. Uzvodi se odvrenili. U ljubavi otečao je s nama do kraja.

Mrak pada i vjeri nose Tijelo u grob smrtonosnog stanca kamenu. Tijesna proljetne noći diše blagim osmjesima smrtilno tijelo. Car otkupljenja pomorio je Nebo i zemlju.

Ti si u našem srcu, pa zato ostani s nama do vječnosti!

Dar vječne ljubavi obnavlja se svakog dana.

XV

Zgrabiš Te čvrste ruke, pa Te položiš na drvo križa. Strašnih ti bolesti za dva dana svesti! Ta sveste prste, koji su olju i more utišavali, koji su lijeli bolesne i aličipe, a uskrstivali mrtve. O dlanovi, puni dobrote i najsljedite radosći!

O sveta stopala, koja su modala kroz vodo i po mjesecu preko mora, pa povezle kri Adanomvu.

XVI

Podiži te drvo križa, kroz Tvoje žile struji smrtonosni otrov. Sve su Ti kosi prebrojene, dok se gavran u daljinu okupljuju, jer mirišu Tvoju krv. Kroz

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

Radiš li ruke, da ege zagrljš sada i u vježbi svjetlosti ljubavju.

Prigrli i mene i privini me na evoje prevesto Sreć!

XVII

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

Radiš li ruke, da ege zagrljš sada i u vježbi svjetlosti ljubavju.

Prigrli i mene i privini me na evoje prevesto Sreć!

XVIII

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

XIX

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

XVI

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

XVII

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

XVIII

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

XIX

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

XVI

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

XVII

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

XVIII

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

XIX

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

XVI

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

XVII

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

XVIII

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

XIX

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

XVI

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

XVII

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

XVIII

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

XIX

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

XVI

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

XVII

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

XVIII

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

XIX

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

XVI

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

XVII

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

XVIII

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

XIX

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

XVI

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

XVII

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

XVIII

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

XIX

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

XVI

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

XVII

Marija, sedmi je mač probio Tvoje sveto Sreću. O Majko svih majki, ljubav te Tvoju za nas u Tvojoj žrtvi neizmjerno. Uči nas radosti uskrsnuća u danima naših malostki. Majko boli, budi nam utjeha i spas.

moju dušu. Milost Šapte Tvoje posljednje riječi. Svišeno je! Da, da budem u svojoj ljubavi edan kao Ivan i postojao do kraja života.

XVIII

Marija, sedmi je mač

BIBLIJSKA LICA

SUDINJA DEBORA

U vrijeme sudačko (između 1350.-1050. g. pr. Kr.), dok je Izraelski narod živio pod upravom plemenskih zajednica ne imajući jedinstvenu državnu upravu, često se događalo, da su pojedina plemena zaboravila na vjernost pravome Bogu i dala se od susjednih neznačajnih naroda zavesti na krivoštvo. Tada bi Bog dopustio, da ih za kaznu podloži svojoj vlasti koji su susjednih neznačajnih naroda i nametne im ropsko plaćanje danka, ili da im takav narod pijačku poljski prirod i pripast stoke. Izraelski bi narod ustrog tajog zapuna u velikoj bijedu i siromštvo.

Tako se dogodilo, da je Jabin, kralj Asorski zapadno od Meronskog jezera, zavjetio na Izraelska plemena Zabulonovo i Aserovo, koja su obitavala u pokrajini Galileji, poslavši na Izraelske vojvodje Sisaru sa 900 sraptih bojnih kola. Ta je vojska karavane trgovaca i nastinu oduzimala Izraelcima svu dosjednužtu četu i poljski prirod.

Tako je teško stajao potrojalo 20 godina. Tada je narod počeo vaptiti Roga za pomoć, ali se nije našlo među muževima junakog i poduzetog čovjeka. Stoga je Bog u to vrijeme izabranog Izraelskom narodu kao osloboditelju od neprijateljskog jatru sednici Debora.

Same im Debora znaci hebrejskim jezikom pečela. Ona je živila pod nekim palomom između grada Betela i Ramenika 4 km sjeverno od Jerusalima. Kako su mnogi u narodu bili potiskeni i zdvojni, dolazili bl. k njoj, da pitaju za savjet, jer se ona odlikovala kao posrednica mira među zavadenim strankama i kao odgojiteljica naroda, potičući ga na vrijeme vršenje Božjeg zakona i na pouzdanje u Бога. Tato su je ljudi zvali »majkom Izraela«. Ona je nagovorila šest Izraelskih plemena, da saberi vojsku od 60.000 ljudi protiv neprijatelja.

Tada dođe Debora u Cedes k vojvodi Izraelske vojske Baraku i reče mu, neka s pouzdanjem u Božju pomoći natvori na Sisaruvu vojsku. No Barak ju reče: »Samو ако podes ti sa mnom, idu; ako pak ti ne ideš sa mnom, onda ne idem. Debora mi odvrti: »Dobro, ja Ču poći s tobom, ali znaj, da se ovaj put će pojeđi pripasti tebi, jer će Bog dati, da Sisara pogubi časnica rukavac. Tada se zaputi Debora s Barakom vodeći 10.000 vojske i zauzme položaj na južnom obroku gore Tabor, dok se Sisarita vojska nalazi na jugozapadu u dolini Ezelron, a za ledima bila joj je nabujala riječka Kisón, koja te prema sjeverozapadu podno gore Karmel i utječe kod Haifa u Sredozemno more.

Deborinoj zapovijedi Izraelska vojska stupi se na južni nizvod Tabora, a u to je sam Bog dao, da je nastalo užasno nevrijeme sa stonom kibom, bljeskom munja i tutnjavom gromova. Ustjed nastalog blata od silne kiše nisu se mogli kretati bojna kola neprijateljske vojske, a osim toga poplašili su njihovi konji i sva vojska tako, da je sve nagnuto u divljim bijeg prema najboljiju riječi Kišunu i u njoj se potopilo. Samo je vojvoda Sisara pobegao u sator Kenite Hebera, gdje se sakrje, a kad je zaspao, Jahela, žena Heberova, uzele je klin, kojim se učvršćuje uže od satora, i kladivo, te je Sisari probila sljepeću i ubila ga, kao nepriatelja, koji je kroz 20 godina zadržao njezini narodni ljute jade.

Pojava Dehore, koja se u Starom Zavjetu pokazala kao mudra, proročkina duhom nadahnuta i junakinja žena, podstiče nas na likove junakih i Božjih duhom nadahnutih znamenitih žena u povijesti katoličke Crkve, kao što je Bla. sv. Katarina Sienska († 1380) i Ivana Arska (Imene D' Arc, rod. 6. I. 1412. + 30. V. 1451).

ABECEDNO PISMO bilo je sastavljeno već tisuću šest sto godina prije Krista na feničkoj obali. Tako naime potvrđuju nedavno iskopane starine u Ras-Samra i u Byblosu, koje time pobijaju tvrdnju, da je vrijeme Mojsija još bilo poznato abecedno pismo

Iz katoličkog svijeta

MOLBE ZA PROGLAŠENJA BLAZENIMA. U zadnje vrijeme učestale su molbe za proglašenje blaženima osoba iz svih staleža i iz cijelog svijeta, tako da se njihov broj popao na osam stotina. Među ovim molbama nalazi se tako i molba da bude proglašena blaženom i Indijskana Katarina Techarta, koja je živjela u Sjevernoj Americi. Među molbama nalazi se i ime Gabrijela Morena, predsjednika Ekvarda (Južna Amerika), koji je 1875. umro za svou vjeru.

VJERA U BOGA U DRŽAVNOM USTAVU. U zadnje vrijeme Indonezija dobila nov Ustav. U tom se novom Ustavu navodi, da se Indoneziji dobiti slobodu po Božjoj dobroti, i da vjera u Božu mora biti temelj moralnog usposta u novoj državi.

PREFLAT KARL FIEPER, nje se knjiže »Mraenac ma našte vremena« (An die Dunkelmänner unserer Zeit), koji je bila najtemeljniji odstotnik na napadaju kajige »Mit 20. stoljeću od Alfreda Roseberga, umro u u Duderbornu u 71. godini života.

VOJNI NOVACI OBRAVLJAJU DUVOVNE VJEŽBE u Holandiji je preko sedam tisuća mladića, koji su počinjati na odluživanju svoje vojne dužnosti, obavile prije nastupu u vojne službe dvodnevne duvhovne vježbe.

PRIZNANJE KATOLIČKIM MISIJONARIMA. Predsjednik nove samostalne države Burme, koji nije katolik, obišao je sve kraljevstvo, koje nije dobiti i zdroj, da je na najzabitnijim dijelovima Burme našao na katoličke misijonare. Osim toga je izjavio, da su mu stanovnici prizali, kako su svi ostali za vrijeme japanske okupacije napustili svoje vjernike, samo su kato. čki misijonari ostali na svojim mjestima uz svoje vjernike.

POLSKI SVЕĆENICI, koji su za vrijeme rata bili internirani od Njemačca, održali su u mjesecu travnju svoj prvi zajednički sastanak.

U CRKVI SV. JAKOBA u Pragu postoji običaj da, kad prode božićno vrijeme i kad bi jaslice trebale biti nastavljene, ove posljednje budu zamjenjene daljnjim prizorom iz života Isusova. Tako se onda vjernicima vidljivo prikazuje pokolj Nove Dječje. Isusov bijes i sl.

U KALIFORNIJU (USA) oratio se predbarboj još dana pastora. Pripadao je predbarijskoj sketi, a prigodom prolaza izjavio je, da je ga napisje na krovu jedne katoličke crkve.

KATOLICIZAM U ABESINIJU, kada javljaju novine, prilikom dodatača novo imenovanog Apostolskog delegata u Addisu Abebi, etienski biskup Addis Abebe izrazio je prilikom svog posjetu ovome svoju namjeru, da će se sastati sa Svetim Ocem, uželi da se pobjoljšaju odnosi između obiju crkava, koji su zbog talijanske okupacije bili dosad vrlo zategnuti. U Abesiniju ima danas svega oko 300 katoličkih misijonara.

Nedavno je i abesinska kraljica iskazala svoje Stovanje prema katoličkoj Crkvi, poštovali svoju krunu Majci Božjoj u Betlehemu, i to iz zahvalnosti, što se nakon svršetka rata sretno vratila u domovinu.

IZ MADARSKE krenula je prilog mjeseca grupa isusovaca misijonara u Kini. Oni su krenuli u Kini, da obnovi madarsko misijsko središte, koje je za vrijeme rata bilo spaljeno od Japanaca, a za kojega su se prije rata brinuli madarski katolici.

«OEĆEV DAN» proslavljen je u jednom malom zavodu madarskog grada Kisvárda. Djecuči ovog zavoda održali su se nekoliko mjeseci svojih starih dnevnih izdakata i za taj novac, na veliku iznenadu svojih očeća, priđeli su u zavodu svećanju proslavljuju se samo na »Mačjim dan«, nego i »OEĆev dan«, kojeg su datum ovi dječaci sami odredili.

U RIMU je uskoro biti proglašen opet jedan novi blaženik. Ovog puta je po narodnosti Talijan, a zove se Antonio Maria Pucci. Za svog života bio je seoski župnik, a živio je 1819.-1892. godine.

U JAPANU nedavno se dogodio zanimljiv i značajan slučaj, da su katolički svećenici bili pozvani od jednog budističkog samostana, da održe nekolicinu predavanja iz područja naučavanja Katoličke Crkve i načina apostolata medju vjernicima. Predavanja su držali učesnik.

U PARLAMENTU INDIJSKOG OTOKA CEYLON zastupani su i katolici. Tokom zvaničnog Domu katolika imade 7 od 101 poslanika, a u Gornjem Domu 5 od 30 poslanika.

DEKANOM KARDINALSKOG ZBORA, RA, nakon smrti Grineta Pignatelli Gi Belmonde, imenovan je kardinal Marchetti Salveggiani, generalni vikar države.

OTETA ZVONA. Prelog su ratični njezinači nastali po cijeli Evropi oko 198.000 zvona, od kojeg su brata očekivani i ne pretvorili u ratni materijal. Ostatak je sad vracen, ipak nemački u crkvama.

PRAVA NALIKA VODI K BOGU.

Streljan, profesor u Washingtonu Dr. Henry Lukas postao je katolikom, čak je po osnovu predavao povijest i kroz dugi svoj naučni studij, došao je do zaključka, da je jedino katolicka Crkva sačuvala pravu Krisova nauku o prvih početkima po svu danas.

OSAM BRAĆE REDOVNIKA poznati i dominikanski filozof o. Tomo Philips, rektor dominikanskog naučnog centra u L'Eau vive blizu Pariza, potpisao je iz obitelji s osmero djece, koji su svih redovnici. Tri su brata dominikacija, jedna je sestra starješica dominikanskog samostana blizu Pariza, a tri ostale sestre pripadaju benediktinskom redu.

PEJSCICE U LURDU Tri engleske vojnike, koji su srećno preživjeli opsadu Tobruka, kao i cijeli prošli rat, ispunili su sada svoja dana obvezanja, hoćući čestviti pješice iz grada Cenama (Sv. Venecija, Francuska) u Lurd. Sa sobom su ponijeli 4 para cipele, 50 pari čarapa. Oni su tako prešli u 177 dana ove 2.430 km. U Lurdu su ponizno nosili s posebnošćima.

KATOLICKA STAMPA U ENGLEZKU. U Londonu, gdje su katolici razmjerno još maleni po broju, ipak postoji dva velika katolička izdavača poduzeća, jedna gradska knjižnica, jedna javna citacionica, kao i jedna pristrana dvostrana za predavanja.

LATINSKA DJELA sv. Tonu Aksenskom i filozofu Boječu izražiće će uskoro u engleskom prijevodu.

NACRTI ZA BRONČANA VRAĆA crkve sv. Pe tra u Rimu izloženi su na javno izložbu u Rimu. Nakon svršetka izložbe posebno će počestveno odabrati koja će od ovih načrta biti prednjačiti u radionicu.

NAKON SVOG GLASOVITOG romana o Bernardici Franz Werfel napisao je oš jedan roman, koji pobuduje svjetsku pažnju. Naslov romana je: »Slušajte glas i u njemu Werfel obrađuje stranice iz židovske povijesti. Jedno od glavnih hica romana jest starozavjetni prorok Jeremija.«

MISIJSKO FILMSKO SREDIŠTE osnovano je nedavno i u Beogradu Kongu.

ZA OBNOVU BENEDIKTINSKE OPATIJE Enaun kraj Praga sakupljeno je po prošle godine preko milijun čeških kruna, i to ponajviše darovima s periferije i pokrajine.

GENERAL DOMINIKANACA o. Manuel Suarez navadio je, da će se generalni kapitol reda za 1949. održati u Washingtonu.

U DANSKOJ ima oko 20.000 katolika, koji uživaju punu slobodu i svu pravdu današnjih dirljivih. Jedna kraljevska sestrična je katolikinja.

Motiva

Isuse, Ti koji al a pet hlebova i a dvije ribe nahranio tisuće gladnih, smiri a i snari a srca.

Blaženosti hleba ne propadno uzalud! Nahranili nas svojom milošću, koja si dava rođaju ljudima na goru! Neka se ne platiš, da nam neće doći hranu, kada si Ti u našoj blizini. Neku ne odbijemo stromahne s našeg praga, kada smo primimo drži "Tvoje hleboje".

Isuse, obazri se na taa u svojoj ljuvabi, kada naša pozivaš svojemu stolu. Ukorik luke, koji poštuši da svim, što daješ, obrabi plasivje, koji ne vježbi, da će preostati i za njih, pomiluj sirotane, koji se ne usiduju, da se Te približe. Mnoga strica gladi, ali svima počinješ. Nebrojeno tisuće tvojih priznaju, te prema Tebi i očekuju se od Tebe. Unatoč hleboje, kojima si nahranio ljudima na goru!

Ukrki luke, koji poštuši da svim, što daješ, obrabi plasivje, koji ne vježbi, da će preostati i za njih, pomiluj sirotane, koji se ne usiduju, da se Te približe. Mnoga strica gladi, ali svima počinješ. Nebrojeno tisuće tvojih priznaju, te prema Tebi i očekuju se od Tebe. Unatoč hleboje, kojima si nahranio ljudima na goru!

Odmiči dani i godine, i vježvi ne staju, a Ti očistia.

Nahranili nas ušca, Isuse, Ti koji naša zavod stolu svoga!

DOPIS IZ KUNE

VAPAJ BL. GOSPI DELORITI

One godine pada 200. godišnjica osnutka franjevačkog samostana na Kuni u središtu poluotoka Pelješca, odnosno dolaska franjevaca u prostoru nažupu kunevskog općine, koja broji 12 pitomih i naprednih selja, gdje sinovi sv. Frana vrse do danas dobrobitničku službu. Jos prije dolaska franjevaca selu su bive kunevskog općine uz pomoć drugih peljeških župa navodno po napuktu u Stolice sagradila dvoru crkvu na 3 lade, koja je bila posvećena Bl. Gospi od Loreta, koju Pelješčani od početka nazvali »Delorito« (po imenu grada Loreto blizu Jakina u Italiji). Ova je crkva postala omiljenim središnjim svetištem cijelog Pelješčan-Svećenost Gospa Delorite slavi se na Kuni svake godine na 10. svibnja. To je blagdan prijenosa sv. Nazaretke kuce iz sv. Zemlje na nas Tsrat, odnosno iz Trsata u Loreto. Sve do prije malo godina držao se na blagdan Delorite na Kuni također sajam (derlon) koji je okupljao ne samo narod Pelješčanike i vjernike iz Nerevičanske krajine, Hercegovine, Dubrovačkoj primorja, otoku i Splitu. Postoji odluka ne samo kunevskih redovnika nego i mnogih vjernika, da se ove godine dne 10. V. prigodom 200. godišnjice osnutka franjevaca, samostana na Kuni (1748.-1948.) najvećanjim načinom proslavi blagdan Delorite uz sudjelovanje vjernika iz svih peljeških župa (Viganj, Orebic, Vrućica, Trpanj, Kuna, Janjina, Žuljana, Putniković, Trstenik, Ponikve, Mali Ston, Veliki Ston). Kao i prošle godine tako i ove godine vjernici iz svih župa, jakako u većem broju, doći će pod svojim baracima u ophodnu s svetnošću Bl. Gospa Delorite svoje zaštinstine, da tako svećano iskažu odanost svojoj Deloriti i zauhvalnost za apostolski rad Franjevaca na Pelješcu, naročito na Kuni, radnom mjestu najvećeg hrvatskog slikara Celestina Medovića, pjesnika Vitolica i nastajriga u povijesti Hrvata, kardinala Petra Hurskoga, koji je dao sagraditi slavnu baziliku sv. Sabine na brežuljku Aventinu u Rimu, a koji se rodio u selu Zakotorici blizu Kune.

PROSLAVA BLAGDANA SV. JOSIPA

U župnoj crkvi sv. Josipa u Zagrebu bit će 1. o. g. svećano proslavljen blagdan sv. Josipa, zaštitnika župe. Devetnica od 10.-18. III.: svake večeri u 6 i 11 sati propovijed i blagoslov. — Na Josipovo 19. III. bit će tih sv. Mise u 6, 7, 8, 9 i 11 i 12 sati. U 10 sati je svećana Pontifikala Misa s propovijedom. Poslike podne u 4 sati je blagoslav, a u 6 i 10 sati propovijed i večernja sv. Misa.